

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Epistola XXXI. Gregorii Papae I. Ad Mavricivm Avgvstvm. Conqueritur se fatuum appellatum. Deinde sacerdotes honorandos, exemplo Constantini confirmat. De plagis quibus affligitur, & de frumentis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

mitteremus. Sed ne forsitan vel hoc graue esset, adhuc alios nobis ex eis estis dignati largiri. Sed quia vos valde in continentia nostra benignos inuenimus, eidem benignitati vice simili respondemus. Quinquaginta transmisi-
mus, & ne forsitan minus essent, alios decem superaddi-
dimus. Ne vero & hoc adhuc minus esset, alios duodecim iungi fecimus. In hoc autem cognoscimus caritatem vestram, quia de nobis ita præsumentis, sicut vos præsumere debetis. Sed per omnipotentem Dominum rogo, vt assiduas preces pro nobis faciatis; quatenus de peccatis in quibus obligatus teneor, & tribulationibus quibus premor, citius absoluar, & patriæ cælestis gaudiis perfruar. Hoc autem quod pro me qualiter oratis, in epistolis vestris indicastis, cognoscite quia valde me releuauit. Sed iam post petitionem meam amplius facite, quam etiam me non petente fecistis. Præfatum vero dilectissimū filium meum Epiphanium diaconum, quia huic ecclesiæ diaconatu interueniente ligauimus, sanctitatem tuam non debet contristare quod sancto Petro apostolorum principi, quia per temetipsum corpore non uales, ei per filiū tuum ipse deseruias, & lucro cælestis remunerationis perfruaris. Sancta autem trinitas te sua protectione custodiat, & in præsentis vitæ eremo a subsequētib; atque obuiantibus hostibus tegat, vt etsi qua sunt vestra præterita peccata relaxet, & ea quæ adhuc ante faciem veniunt, a vobis manu suæ pietatis amoueat. Ipsa te ducat, & ipsa perducatur, atque in æterno gaudio ipsa suscipiat. Det tibi ad electorum sortem pertingere, & pro* peccatis meis, vt absolui merear, orare.

* al. peccatore me

Mense Iunio, indictione decimatertia.

EPISTOLA XXXI.

GREGORII PAPÆ I.

AD MAVRICIUM AVGVSTVM.

Conqueritur se fatuum appellatum. Deinde sacerdotes honorandos, exemplo Constantini confirmat. De plagis quibus affligitur, & de frumentis.

Gregorius Mauricio Augusto.

IN serenissimis iussionibus suis dominorum pietas dum me de quibusdam redarguere studuit, parcendo mihi

Ioan. diae.
lib. 4. c. 16.

Concil. Tom. 13.

Fff ij

minime pepercit. Nam in eis vrbane simplicitatis vocabulo me fatuum appellat. In scriptura etenim sacra cum in bono intelligentia ponitur simplicitas, vigilantia sæpe prudentiæ atque rectitudini sociatur. Vnde etiam de beato Iob scriptum est: *Erat vir simplex & rectus*. Et beatus Paulus apostolus admonet, dicens: *Estote simplices in malo, prudentes in bono*. Et per semetipsam admonet Veritas dicens: *Estote prudentes sicut serpentes, & simplices sicut columbæ*. Esse valde inutile indicans, si aut simplicitati prudentia, aut prudentiæ simplicitas desit. Vt ergo seruos suos ad cuncta eruditos efficeret, esse eos & simplices sicut columbas, & prudentes vt serpentes voluit: quatenus in eis & serpentis astutia columbæ simplicitatem acueret, & columbæ simplicitas serpentis astutiam temperaret. Ego igitur, qui in serenissimorum dominorum iussionibus ab Arnulphi astutia deceptus, non adiuncta prudentia simplex denuntior, constat procul dubio quia fatuus appellor: quod ita esse ego quoque ipse confiteor. Nam si hoc vestra pietas taceat, causæ clamant. Ego enim si fatuus non fuissetem, ad ista toleranda, quæ inter Longobardorum gladios hoc in loco patior, minime venissem. In ea autem re, quam de Arnulpho perhibui, quia toto corde venire ad rempublicam paratus fuit, dum mihi non creditur, etiam mentitus esse reprehendor. Sed etsi sacerdos non sum, scio grauem esse hanc iniuriam sacerdoti, vt veritati feruens, fallax credatur. Et dudum noui, quoniam Arnulpho plus est creditum quam mihi, Leoni amplius est creditum quam mihi: & nunc eis qui esse ad medium videntur, plus quam meis assertionibus credulitas impenditur. Et quidem si terræ meæ captiuitas per quotidiana momenta non excreceret, de despectione mea atque irrisione latus tacerem. Sed & hoc me vehementer affligit, quia ego vnde crimen falsitatis tolero, inde Italia quotidie ducitur sub Longobardorum iugo captiua. Dumque meis suggestionibus in nullo creditur, vires hostium immaniter excrefcunt. Hoc tamen piissimo domino suggero, vt de me mala omnia quælibet existimet, de vtilitate vero rei publicæ & causâ ereptionis Italiæ non quibuslibet facile pias aures præbeat, sed plus rebus quam verbis credat. Sacerdotibus autem non ex terrena potestate dominus

Iob. 1.

Rom. 16.

Matth. 10.

noster citius indignetur, sed excellenti consideratione, propter eum cuius serui sunt, eis ita dominetur, vt etiam debitam reuerentiam impendat. Nam in diuinis eloquiis aliquando sacerdotes dii, aliquando angeli vocantur. Nam & per Moysen de eo qui ad iuramentum deducendus est, dicitur: *Applica illum ad deos*, id est ad sacerdotes. Et rursum scriptum est: *Diis non detrahes*, scilicet sacerdotibus. Et propheta ait: *Labia sacerdotis custodiunt scientiam, & legem requirent ex ore eius, quia angelus Domini exercituum est.* Quid ergo mirum si illos vestra pietas dignetur honorare, quibus in suo eloquio honorem tribuens, eos aut angelos, aut deos ipse etiam appellat Deus? Ecclesiastica quoque testatur historia, quia cum pia memoria Constantino principi scripto oblatae accusationes contra episcopos fuissent, libellos quidem accusationis accepit, & eosdem qui accusati fuerant episcopos conuocans, in eorum conspectu libellos quos acceperat incendit, dicens: *Vos dii estis, a vero Deo constituti. Ite, & inter vos causas vestras discutite, quia dignum non est, vt nos iudicemus deos.* In qua tamen sententia, pie domine, sibi magis ex humilitate, quam illis aliquid praestitit ex reuerentia impenfa. Ante eum quippe pagani in republica principes fuerunt, qui verum Deum nescientes, deos ligneos & lapideos colebant, & tamen eorum sacerdotibus honorem maximum tribuebant. Quid ergo mirum, si Christianus imperator veri Dei sacerdotes dignetur honorare, dum pagani, vt praediximus, principes honorem impendere sacerdotibus noverunt, qui diis ligneis & lapideis seruiebant? Haec ergo pietati dominorum non pro me, sed pro cunctis sacerdotibus suggero. Ego enim homo peccator sum. Et quia omnipotenti Deo incessanter quotidie delinquo, aliquid mihi apud tremendum examen illius esse remedium suspicor, si incessantibus quotidie plagis ferior. Et credo quia eundem omnipotentem Dominum tanto vobis amplius placatis, quanto me ei male seruientem districtius affligitis. Multas enim iam plagas acceperam, & superuenientibus dominorum iussionibus inueni consolationes quas non sperabam. Si enim possum, has celeriter plagas enumerero. Primum, quod mihi pax subducta est, quam cum Longobardis in Tuscia positus sine vlllo reipublicae dispen-

Grat. 11. q.
1. cap. 41.
Nicol. papa
ep. 7 ad
Mich. imp.
Exod. 22.

Ibidem.
Malach. 2.

Hist. ecc. 1.
10. cap. 2.
Ruf. auct.

dio feceram. Deinde corrupta pace, de Romana ciuitate milites ablati sunt. Et quidem alii ab hostibus occisi, alii vero Narniis & Perusii positi, & vt Perusium teneretur, Roma relicta est. Post hoc plaga grauior fuit aduentus Agilulphi, ita vt oculis meis cernerem Romanos more canum in collis funibus ligatos, qui ad Franciam ducebantur venales. Et quia nos qui intra ciuitatem fuimus, Deo protegente, manus eius euasimus; quæsitum est vnde culpabiles esse videremur, videlicet, cur frumenta defuerint, quæ in hac vrbe diu multa seruari nullatenus possunt, sicut in alia suggestione plenius indicaui. Et quidem de memetipso in nullo turbatus sum, quia, teste conscientia fateor, aduersa quælibet pati paratus sum, dummodo hæc omnia cum salute dumtaxat meæ animæ euadam. Sed de gloriosis viris Gregorio præfecto, & Castorio magistro militum non mediocriter sum afflictus: qui & omnia quæ potuerunt fieri nullo modo facere neglexerunt, & labores vigiliarum, & custodiæ ciuitatis, in eadem obsessione vehementissimos pertulerunt, & post hæc omnia graui dominorum indignatione percussi sunt. De quibus patenter intelligo, quia eos non sua acta, sed mea persona grauat. Cum qua, quia pariter in tribulatione laborauerant, post laborem pariter tribulantur. Quod autem dominorum pietas illud mihi pauendum & terribile omnipotentis Dei iudicium intentat, rogo per eundem omnipotentem Dominum, ne hoc vltius quidem faciat. Nam adhuc nescimus, quis ibi qualis sit. Et Paulus egregius prædicator ait: *Nolite iudicare ante tempus, donec veniat Dominus, qui & illuminabit abscondita tenebrarum, & manifestabit consilia cordium.* Hoc tamen breuiter dico, quoniam indignus & peccator plus de venientis Iesu misericordia quam de vestræ pietatis iustitia præsumo. Et sunt multa quæ de iudicio illius homines ignorant, quia fortasse quæ vos laudatis, ille reprehendet: & quæ vos reprehenditis, ille laudabit. Inter hæc ergo omnia incerta, ad solas lacrymas redeo, petens vt idem omnipotens Deus piissimum Dominum nostrum, & sua hic manu regat, & in illo terribili iudicio liberum ab omnibus delictis inueniat. Et me ita placere, si necesse est, hominibus faciat, vt æternam eius gratiam non offendam.

1. Cor. 4.

Nolite iudicare ante tempus, donec veniat Dominus, qui & illuminabit abscondita tenebrarum, & manifestabit consilia cordium.

Hoc tamen breuiter dico, quoniam indignus & peccator plus de venientis Iesu misericordia quam de vestræ pietatis iustitia præsumo. Et sunt multa quæ de iudicio illius homines ignorant, quia fortasse quæ vos laudatis, ille reprehendet: & quæ vos reprehenditis, ille laudabit. Inter hæc ergo omnia incerta, ad solas lacrymas redeo, petens vt idem omnipotens Deus piissimum Dominum nostrum, & sua hic manu regat, & in illo terribili iudicio liberum ab omnibus delictis inueniat. Et me ita placere, si necesse est, hominibus faciat, vt æternam eius gratiam non offendam.